

CUVÂNT ÎNAINTE

ÎN CĂRȚILE SFÂNTULUI PAVEL APOSTOL

eale mai mari temeuri ale legii creștinești să cuprind în cărțile fericitului apostol Pavel, și mai toate eresurile, care apoi după aceea au răsărit, întru aceste cărți sânt arătate și strânse, după cum Sfinții Părinți cu o gură mărturisesc. Luminat foarte ne pun înainte poruncile ceale ce sânt spre săvârșirea vieții evanghelicești și toate deregătoriile vieții creștinești întru eale să cuprind, precum și faptele ceale bune, care sântem deatori să le urmăm, și patimile și păcatele, de care tot omul, ori în ce treaptă și în ce stat să fie, să cade să se ferească. Așa să spun, cât foarte bine să pot zice că sânt ceale mai de frunte, adevărate și fără de greșală tâlcuri ale Evangheliei, că cu totul minunat să tâlcuiască întru aceste cărți învățătura evanghelicească și toate îndoirile și pricile, care, ori în lucrurile care să cuvine a le face, ori întru ceale ce să țin de cunoștința sufletului sau de legea evanghelicească, pot să fie, sânt dezlegate și tâlcuite.

Întru aceste cărți graiul easte curat și cuvios, nu după meșteșugul măiestriei ritoricești, care, cum însuși Pavel, 1 Corinteani, cap 1 și 2, zice, să împrotivească deregătoriei apostolicești, ci care sufletele auzitorilor și ale cetitorilor spre evlavie și spre iubirea lui Dumnezeu le deșteaptă, de multe ori să veade a să abate de la cuvântul despre care au fost început a grăi, însă totdeauna caută și să îndreaptă la scopul său, și aceasta face pentru mai mare luminare și mai lezne înțeleagere și sufletescul folos, ca mai de prisosit să adevarte pre tot cel ce însătoșează de mântuirea sufletului său. Și pre scurt să zic, graiul și scrisorile lui Pavel nu sânt altă, fără numai cuvintele și învățătura Duhului Sfânt, Carele grăia prin gura lui Pavel, și pentru aceea sânt pline de dar și de adevăr.

ÎN CARTEA SFÂNTULUI PAVEL

Cătră romani

Cuvânt înainte

fiindcă între jidovii cei ce cuprinsease credința creștinească și între credincioșii cei din păgâni chemați să făcuse price pentru ținearea Legii Vechi și osebirea bucatelor, și era frică ca nu, prin acea price, mai mare împărecheare și sfadă să se facă, Pavel pre amândoaș pârțile le uneaște și le împacă și mărturiseaște cum că de la Dumnezeu mai mari daruri și cinste s-au dat jidovilor decât păgânilor, pentru că jidovilor li s-au încredințat graiurile lui Dumnezeu și Dumnezeu cu ei au făcut legătură, prorocii la ei au fost trimiși și, mai pre urmă, Hristos din ei s-au născut, Cel ce au plinit făgăduințele ceale făcute părinților. Ci, fiindcă și jidovii și păgânii zic că darul chemării li s-au dat lor pentru vrednicia lor, Pavel arată cum că mai înainte de credință nici o vrednicie